

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΙΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ ·Εν 'Αθήναις φρ. 13—·Εν όπ. ταξιδ. επαρ. φρ. 16—·Εν τῷ έξωτε. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Έπιστολή σίου Χαδζή-Σάββα. — Φρέσκα-Φρέσκα. — Ή 'Αράχνη. . . — Ορισμοὶ Καμπούρογλους. — Κόρακας πρὸς Ἀφεντούλην (ποίημα). — Τὰ κυνικὰ καύματα. — Γνώμη στρατιώτου. — Ψύλλοι. — Ἀρχαιολογικά. — Les mouchards. — Καραμέλες. — Ανθύλλια. — Πολιτικὴ τοῦ Αἰανοῦ. — Τὸ ἄγκαθάνια (ποίημα). — Λόγοι Κουμουγδούρου. — Ελπίδα (ποίημα). — Αλήθειαι. — Ιδιότροπα. — NINA.

'Αρτίκ μέσα ἐμπῆκα, ἵνα ἀλλο ἀσκέρι είντα, γινόνται, γινόνται, τοιταῖδι, ἐντεψίζικα πράματα, οὐλα ἀνάκατα ἡτανε.

Μέρα γένηκε, ἵνα ἀτρωπο ἥρτε, μεγάλη σπάτα φοροῦσε, γκράν, γκρούν, γκαλντερίμι ἐκτύπαγε, μοίλαρχο λέανε. 'Ολόρτοι οὖλοι σηκωτήκανε, σάπκα τους (1) χέρι ἐβάλλανε, γιούργια ἐκεῖνος, σισα ἀπάνω μου ἥρτε, ντεμενά ἐγώ εύτυς μπρούμιτα ἐμποίησα.

— Δέσανουμ κύρις μοίλαρχε, νὰ πῶ ντὲν πρόφτασα, ἵνα γρότο ἴστομά μου ἐμπῆκε :

Πιεσταρκέα ἡτανε.

— Πόσο χρόνο εἶσαι ; μοῦ λέει Μοίλαρχος.

— Βίκοσι-τρία, εἴπα ἐγώ, πατέρας μου σαράντα-έξη είναι.

— Τόνομά σου, λέει.

— Μηνᾶς Χαδζή-Σάββογλους ντοῦλο σας, πατέρα μου Χαδζή Σάββα λένε, Ζέκυντο σεργιάνι πῆγε, ἐγώ γιούς του είμαι. Βέραελαμ.

— Τί ἔργκο κάνεις ;

— Ἐργκο, μέργκο, σέργκο, ἐγκώ τί τὰ πῆ ντὲν καταλαστινω, εἴπα ἀμα ἴστε ἀλλο γρότο μοῦτρα μου ἥρτε :

Πιεσταρκέα ἡτανε.

— Τί ντουλειά κάνεις μπρέ, μοῦ λέει πάλι Μοίλαρχος.

— Δέσανουμ, Χαδζή ἀτρωπο είμαι ντὲν σκουσες ; χριστιανό είμαι, τί παραπάνω ἀλλο τέλεις ;

— Οντάνσορα ντώ όλους φώναξε.

— Ίστέκα τώρα καλά ντοῦρος, μοῦ εἴπανε, ίκεφάλι σου όρτο σάκωσε.

Μέτρο ἀπὸ κεφάλι ἵσα μὲ ἰποντιχ μου πήρανε.

— Δέσανουμ κύρις Μοίλαρχε, εἴπα, ζωντανὸ ἀτρωπο είμαι μέτρο κάσα μου πέρνετε, κρίμα είναι, ἀκομὴ ντὲν πέτανα, ίψαλμωντία ντὲν ἀκουσα, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, ντεῦτε τελευταῖο ἀσπασμό χίτις τίποτε οὐλα αὐτὰ ντὲν γινήκανε . . .

— Αμὰ φάτ μπρέ τοκάτ (2) ισθέρκο μου ἥρτε, φωνή μου ίπνιγκη :

Πιεσταρκέα ἡτανε.

Ζόρ ζοριντάν (3) ἵνα ἕρη ρούχα μου ἐβγάλανε, τζουμπέ

(1) Πατέρας μου. — (2) Ισως. — (3) Χατζερά εἰν κλέφτη.

(1) Καπέλο. — (2) Ράπισμα. — (3) Διὰ τῆς βίας.

μου, άντερί μου, ζωνάρι μου λύσανε, σαλβάρι μου, ίστε ιβρακή μου όχομα ντὲν άφησανε, ούλα οξώ, ταιταιπλάκ (1) έμεινα. Μπίρνταμ χέρια μου, πόντια μου ψάξανε παχειά άχαμνά, ούλα καλά ηύρανε ίστε :

— 'Αφεριμ, άφεριμ, καλός είσαι, είπανε, τώρα άγιντε.

Τὴν ἀλληλέμφα, Σάδβατο ήτανε, νεοσύλλεκτος ἐπισύλλεκτος, ἔρεντρος ἄφεντρος, —ρεντίφ τὰ πῆ — ἄκουγα. Γιακέτα στενή στενή μέσα έβάλανε, Λάζαρο γκιμπή ἑκάμανε, ιβρακή μακρύ μακρύ μοῦ φορέσανε, καλπάκη μὲ κορώνα έβάλανε, ἀρβίλες ἀρβέλες ἀβδέλες παπούτσια μου λέανε, νιζάμης (2) ήμουνα.

Εἰς γραμμή υστερά στάτικα —ἀράντα τὰ πῆ — κοντά μου ἀλλοὶ ήτανε, μεταβολή ἀναβολή, ντεξιά ἀριστερὰ περιστερά, σημειωτὸς ἀσημείωτο βῆμα ἄκουγα, πάλι υστερά προσογή, μάρς κάρε, ἀλτ, σάλτ, χίτες ντὲν ἔνοιωτα φράγκικα ούλα ήτανε ! Τροχάντες ντζοχάντες ούλα αὐτά μαζύ ένας φώναζε. "Υστερά, ρέστο μέστο ήστο —χάψι τὰ πῆ — μέσα βάλανε, γιατί ἀπὸ ἀράντα οξώ έθγηκα, νὰ πάρω λίγκο ἀέρα μου :

Πειταρκήα ήτανε.

— 'Α ! Δζάνουμ μπαμπά μου, ἔλα γλύτωσέ με ! 'Επιστρατεία ἀκόμη νὰ μείνω ἔχατηκα. 'Αντάμ στρατιώτης μὲ τὸ στανιό γένεται ; Λευτερία αὐτή είναι ; Φτοῦ ! 'Αλλάχ μπελᾶ βερσίν !

'Ορντινάντσα σὲ λοχαγό μου είμαι, γυναῖκα του πλῦνε μοῦ λέει πιάτα, νερό ούλη μέρα κουδάνησε, χρεία πάστρεψε, μπουντάσορα φάς, μοῦ λέει ! Χίτες ποτε πράμμα τέτοιο γένεται ;

— Ντὲν τρώω, λέω, ντουλειά ντὲν είναι αὐτή.

— Ιστὲ ἀλλο γρότο ισβέρκο μου ἐρχεται :

Πειταρκήα είναις.

"Βλα, Χαδζή μπαμπά μου, πρόφταξε γιατί πέτανα. Νά ! Παιντί σου γιὰ πάντα ἔκαστες.

(1) Ολόγυμνος.—(2) Στρατιώτης.

A'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 12

NINA

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

III—Η NINA Η ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣΣΗΣ

(Συνέχεια γένειας προηγ. φύλλου)

— 'Ο 'Βδουάρδος ἀνέγνωσε τὴν ἐπιγραφήν. 'Η ἐπιστολὴ ἀπηυθύνετο πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐνῷ εἶχε προμαντεύσει τοὺς διαλογισμοὺς τῆς Κομήσσης καὶ περιέμενεν ἵσως τοιαύτην τινὰ λύσιν, πάλιν δὲν ήδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐσυτὸν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως καὶ ἀνετινάχθη ὡς ἐὰν ρεῦμα ἥλεκτρικὸν εἴχε διελθεῖ δι' ὅλου τοῦ σώματός του. 'Αλλὰ συνελθὼν εὖθης διέτει δλήγα μόνον λεπτὰ τῷ ὑπελείποντο, ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ κάρτου ἐκείνου μὲ τρέμουσαν χεῖρα τὰς ὀλίγας ταύτας

— 'Εὰν ή καρδία μου δὲν ἀνῆκε πρὸ πολλοῦ εἰς τὴνίναις ίκανή . . .

Γιόκσαρι (1) ἴκριμα μου ντικό σου ἀς είναι. Λειποτάξια ἀποταξία τὰ κάνω.

Σεκτήρ πειταρκήα.

χέρια σου φιλῶ, ποντίζα σου φιλῶ

Μηνᾶς Χαδζή-Σάδβογλους

γυιδς σου.

ΦΡΕΣΚΑ-ΦΡΕΣΚΑ.

— 'Ο κ. Ζαΐμης καίπερ περιοδεύων κατὰ τὴν Πελοπόννησον δὲν λησμονεῖ μολαταῦτα καὶ τὸν 'Εθνοφύλακά του.

Προχθὲς ἔστειλε καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν αὐτῷ ἀρθρον μετὰ πολλοῦ πνεύματος γεγραμμένον, ἀλλὰ τὸ δόπιον δυστυχῶς θὰ ἔχαντο ἀν διάλων δὲν είχε τὴν καλωσύνην νὰ τὸ ἀναδημοσιεύσῃ, ἐξ οὐ πάντες τὸ ἀνεγνωσμένον. Συνάζοντες μετ' ἔχαπτης δλας τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ ἐγκατεσπαρμένας εὐφυολογίας καὶ ἀναμιμηνοκόμενοι τῶν τόσων ἀλλων χαριτολογιῶν αὐτοῦ ἀπονέμομεν τῷ πολιτικῷ τούτῳ τῆς 'Ελλάδος τὸν τίτλον ἐπιτίμου συντάκτου τοῦ **Μή Χάνεσσε** ἔχοντες πεποίθησιν ὅτι θὰ διαπρέψῃ πολὺ ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ, ἐνῷ πάντες ἀναγνωρίζουσι τὴν ἰδιαιτέραν του κλίσιν.

— 'Αρτιφασίς, συγαλλαγή, γεπωτισμόδει ίδον αἱ ἀρχαὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς 10 Μαρτίου, λέγει ὁ κ. Ζαΐμης. Αλλὰ τίνες αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ; Τὸ εἰπε πάλιν ὁ κ. Ζαΐμης τὸ μέλλον ὑπουργεῖον.

— 'Ο κ. Ζαΐμης βλέπει τόσα ναυάγια ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς κυβερνήσεως, ώστε πρότεινε τὴν σύστασιν γαναγαρεσια-

(1) "Άλλως.

— Βέρθαν μου . . . οὐδέποτε ήθελον ἀγαπήσαις ἄλλην γυναῖκα ἔκτεις ὑμῶν.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΔΩΡΝΑΙ.

— Καὶ ἐγερθεὶς ταχὺς ὡς ἀστραπὴ ἐξῆλθε τῆς εἰθούσας καὶ λαβὼν τὸν πῖλον του κατήρχετο ἀνὰ δύο τὰς κλίμακας. "Οταν δὲ ή Κόμησσα ἐπανῆλθε δὲν εὑρε πλέον τὸν 'Βδουάρδον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς τραπέζης τὴν ἐπιστολὴν μὲ τὰς ὀλίγας ἐκείνας λέξεις.

— 'Α ! — εἰπε καθ' ἐσυτὴν — ή Βέρθας ἀλλ' ή Βέρθα θὰ γείνη σύζυγος τοῦ 'Αμεδαίου !

— Καὶ ἐσήμανε τὸν κώδωνα. Εἰς ὑπηρέτης παρουσιάσθη εἰς τὴν θύραν.

— Εἰπὲ νὰ ζεύξωσι τὴν ἄμαξάν μου.

— 'Ο 'Βδουάρδος πεζός, χωρὶς κάν νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἥλθεν ἐφ' ἀμάξης καὶ ὅτι ὁ ἄμαξηλάτης ἥτο εἰς τὸ παρακείμενον καπηλεῖον, διότι ἥρχισε νὰ βρέχῃ, χωρὶς νὰ αἰσθάνηται τὰς ἐπ' αὐτοῦ πιπτούσας σταγόνας, ἀλλὰ ταχύτερος ἐκείνου, δοτις προσπαθεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς πυρπολουμένης οἰκίας, ἔφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν του. "Η μήτηρ του ἀνυπόμονος ἔσπευσε νὰ μάθῃ τὶ συμβαίνει.

— 'Α ! ἀπωλέσθην — ἀνεφώνησεν δ 'Βδουάρδος ρίπτομενος ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου — ή Κόμησσα με ἀγαπᾷ καὶ εἰ-λέξεις: